

Generel gennemgang af lovforslaget [3]

Vejlovgivningen består af 4 love:

- Lov om offentlige veje (vejloven)
- Lov om private fællesveje (privatvejsloven)
- Lov om grundejerbidrag til offentlige veje (vejbidragsloven)
- Lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje (vintervedligeholdelsesloven)

Lovforslagets hovedpunkter:

- Forslag til ny privatvejslov
- Forslag til ændring af vejlovens bestemmelser om nedklassificering af offentlige veje til private

Forslag til ny privatvejslov

En offentlig regulering af privatretligt område

Private fællesveje er ikke-offentlige veje, der fungerer som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, som arealet ligger på, når ejendommene ikke har samme ejer. De opstår *typisk* i forbindelse med udstykninger ved, at der indgås aftale mellem ejerne af de ejendomme, hvorpå vejen skal ligge og ejerne af de ejendomme, som skal benytte vejene som færdselsareal. De er således grundlæggende reguleret af de indgåede aftaler mellem disse. Men de er samtidig reguleret i privatvejsloven.

Formålet med privatvejsloven er at give kommunerne mulighed for at varetage det offentliges interesser i forbindelse med de private fællesveje; først og fremmest interessen i at vejen er i god og forsvarlig stand for trafikken, men også at de privates dispositioner ikke strider mod planlægningen i området. Den regulerer forholdet mellem kommunerne og grundejerne, men ikke i almindelig forholdet mellem grundejere.

Forslaget til ny privatvejslov viderefører i alt væsentligt den gældende lov fra 1972.

Forslaget bygger – ligesom den øvrige vejlovgivning – på det grundlæggende princip, at en udstykker selv og for egen regning må skaffe vejadgang til de udstykkede ejendomme. Det forhold, at en udstykket ejendom evt. kan få direkte adgang til offentlig vej må således anses som en fordel, som ikke indebærer, at andre kan forvente også at få det.

Forslaget indeholder, ligesom den gældende lov 2 forskellige regelsæt, ét for private fællesveje på landet og ét for private fællesveje i byer og byområder. Det skyldes, at der stor forskel på de offentlige interesser og dermed behovet for regulering på landet og i byområder.

På landet skal kommunerne i alt væsentligt kun sikre, at vejene er færdselsmæssigt og vejteknisk i orden i forhold til færdslen til de vejberettigedes ejendomme.

I byområder skal kommunerne også kunne tage hensyn til, at vejene her i vidt omfang indgår i det almindelige vejnet og dermed sikre, at vejene er forsvarlige også for den almene færdsel. Og der er her i videre omfang behov for, at kommunerne også kan tilgodese miljømæssige, tryghedsmæssige og kriminalpræventive hensyn.

Ændring af vejlovens bestemmelser om nedklassificering af offentlige til private

Forslaget indeholder i § 105, nr. 4-5, forslag til ændringer af proceduren i forbindelse med nedklassificering af offentlige veje til private.

Se nærmere nedenfor under "Særligt om nedklassificering af offentlige veje til private".